

ne tutissima In hospitalitate libe
ralissima/inter veros fratres letis
sima / inter falsos patientissima .
Ipsa est inter opprobria secura /
inter odia beneficia / in iras plaz
cida / in insidias innoēns / in ini
quitate gemens / in veritate respis
tans **H**ec augustinus de laude cari
tatis . **O** amor ex quo oritur strē
nuitas morū / puritas affectuum /
subtilitas intellectuū / sanctitas de
fiderio / claritas operū / fecundita
tas virtutū / dignitas meritorū / sub
limitas premiorū . **O** dulcedo amo
ris / o felix amor dulcedinis / com
medat te cor meū / et nectare tuo
repleantur viscera anime tue **Ber**
nardus . **O** anima q̄ dulcis est ci
bus caritatis / qui fessos alleuiat /
debiles roborat / mestos letificat .
Iugum namq; veritatis facit leue
et onus eius suave **I**dem . **F**atetor
domine non sustineo pondus diei
et estus / sed iugū suave et onus
leue porto **O**pus em̄ meū vix est
vniuers hore / et si plus est non sen
tio pre amore . **Sed quid plura** .
Hugo de sancto victore . **T**āta est
vis amoris vt tale te necesse ē esse
quale est illud quod amas **E**t cui
per affectum cōiungeris in ipsis
similitudinēz ipsa quodammodo
societate trāsformatis **A**nima
Iam video quoniam miser est om
nis animus iunctus amicīa re
bus tē poralibus / que cum labore
acquiruntur cum timore possidens

tur cum dolore amittunt **M**augus
tinus **S**ed beatus est qui amat te
domine / et inimiciꝝ propter te et
amicū in te **S**olus em̄ nullū carū
amittit / cui omnes in te cari sunt
te vero nemo amittit / nisi qui di
mittit . **Q**ui ante te dimittit / quo
vadit nisi a te placido ad iratum .
Idem . **C**aritas que semper ar
des a nunq̄ extingueris **C**aritas
deus meus accende me . **J**ubes ut
amem te / da quod iubes et iube
quod vis **J**ubes certe q̄ contineā
a concupiscentia carnis / a concupi
scentia oculorum / abitione seculi
augustinus **N**im te domine amat
qui aliquē tecum amat qd̄ prop
ter te non amat . **O** homo ames
mus christū et eius inherere que
ramus amplexibus / et facile vide
tur omne difficile

Capitulū secundū

Quoniam instabilis sit mun
dus a mundana opulentia

Homo

O **A**nima iam vt video rea
gnoscis q̄ felix et q̄ be
tus est qui in solo eterni
tatis desiderio per amores fugit
quia nec prosperitate extollitur /
nec aduersitate quassatur . **E**t dū
nichil habet in mundo quod dili
gat / nichil est in mundo quod p
timescat . **H**ec gregorius in mora
libus . **C**onverte igitur o anima

C. 2

Soliloquium

nunc radium cōtemplationis ad
ea que sunt iuxta te / hoc est ad
mundū istum sensibilem vt ipsū
et ea que sunt in ipso despicias / &
eo despecto āplius in amore spon-
si in ardescas **M**inuſ em̄ eū amas
si aliquit cū eo appetis quod p̄p̄e
ipsum et in ipso nō diligas **T**an-
to enī secundū gregorii quis ab
illo superno amore disiungitur /
quanto inferius delectatur **E**t h̄m
glosam super exodo . Tanto q̄s
ab inferioris amore disiungitur /
quanto ad sola eterna amanda
subleuatur **C**etera igitur creatuā
tibi vilescat / vt creator in corde
dulcescat **A**ugustinus **V**olue igit̄
semper & reuolue non tñ exaudi-
tis / sed etiam ex apertis / non tñ
ex dictis / sed etiam ex factis / q̄ in
stabilis sit mundana opulentia /
q̄ mutabilis mundana excellens-
cia / q̄ falsa et miserabilis munda-
na excellētia / q̄ falsa et miserabi-
lis mūdana sit gloria . **O**mne em̄
quod hic eminet multo plus me-
rore afficitur q̄ honore gaudeat
Bernardus **E**cce huius mundi ama-
tores nūndinas huius seculi per-
ambulāt / alij diuicias / alij hono-
res / alij gloriam querentes . **S**ed
quid deuicijs dicam que cum la-
bore acquirūtur cum timore possi-
dentur / cū dolore amittunt **Q**uid
de honore referam **I**n loco subli-
mi positus es / numq̄ non eris iu-
dicandus ab omnibus / lacerans

sandi Bonaventure

dus ab omnibꝫ **N**unquid in hos
noꝫ sine dolore / in prelatione si-
ne tribulatiōne / in sublimitate sine
vanitate esse quis poterit . **Q**uid
de gloria . **N**ūquid aliud est mihi
quedam inflatio autū . nunquid
et ipsa est sine iudicio . **R**espice
quos antecēdis et cogita quia in
omnibus inuidie semina prebes
Idem **T**otiens angelo apostate
similis esse volo / quotiens preesse
desidero **H**ec **B**ernardus **I**heroni-
mus . **N**ichil namq; sub seculo re-
busq; seculi fugacius est . qnas cū
tenere cupimus amittim **V**idisti
imperatoꝫ . vidisti prefectos . vi-
disti exercitus victorias & triun-
phas heri fuerunt et hodie non
sunt . heri quasi flos apparuerūt
hodie quasi fenum aruerunt **N**i-
chil itaq; bonum est nisi quod p-
petuum est . **A**nimā **O** ho-
mo si hec ita se habent quid est
quod miseri homines querūt dū
mundi vanitates appetunt . **O**
quantuſ exēcati sunt qui mundi
gloriam querūt **G**regorius **N**ō
nulli dū quorundā gloriā cernūt
magnum aliquid existimant / atq;
vt talia mereant exoptant **C**um
vero eos morientes aspiciunt eoz
q̄vana sit gloria cū gemitu faten-
tur & diauit **E**cce quā nichil est hō
Homo **O** anima carissima et
quid sunt mūdana ūnia / mihi qdā
vana somnia **E**t quid p̄fuit sup-
bia aut diuinarū iactancia amae-

de quatuor

exercitijs

doribus suis. Transferunt enim omnia tanquam umbra. et tanquam nubes que pertransit fluctuantem aquam. cuius non est inuenire vestigium. In malignitate enim sua consumpti sunt. Heu quam plurimi etiam nullum signum reliquerunt. Obi sunt principes gentium et qui dominasti super bestias que sunt super terram. Qui argentum theusaus risauerunt qui ciuitates et castra extulerunt. Reges et regna belando deinceps. Obi sapiens. ubi scribavbi in quatuor huius seculi. ubi salomon sapietissimus. ubi alexander potentissimus. ubi sampson fortissimus. ubi absolon speciosissimus. ubi assuerus gloriofissimus. ubi cesares potentissimi. ubi reges. ubi principes incidi. Quid profuit eis manus gloria. brevis leticia. mundi potentia. magna familia. carnis voluptas. diuiciarum falsitas. concupiscentie suavitatis. Obi risus. ubi leticia. ubi iactancia. ubi arrogancia. Ecce generositas sanguinis. pulchritudo corporis. forma elegans. iuuenilis decor. predia. palacia immensa. superplex. adde et mundi sapientiam. de mundo sunt hec omnia. et mundus quod suum est diligit. et cum mundo non diu non subsistunt. Transibit enim mundus et concupiscentia eius. Bernardus. Tu ergo si recte sapi si tecum lumen oculorum est. desine sequi que sea

qui miserum est. que possessa onerant. amata inquinant et amissa cruciant. Tu ergo relinque hec omnia propter eum qui est super omnia. Hec bernardus. Fuge ergo et confuge o anima a diversum refugij hoc est ad vitam religiosam. ubi possis de peritis agere penitentiam et in presenti obtinere gratiam et feliciter prestolari futuram gloriam. Nec te terret peccatorum conscientia. qui ubi super habundauit iniquitas. super habundare consuevit et gratia. Non penitentia. austeritas ipsa deterrat. Non enim condigne sunt passiones huius temporis ad prebeatit. culpa que remittitur. ad presentem gloriam que imittitur. et ad futuram gloriam que permittitur. H. bernardus. Anima. Jam falsitate et instabilitate mundi agnosco. sed nescio quo vinculo deteta adhuc autere mente nequeo. Homo. Certe si diligenter o anima et prudenter periculum tuum. quod de mundo incurris ad vertentes. periculum dubio animum a seculi vanitatibus prohiberes. Grauis enim et nimis periculosa est mundana conuersacio. Quia h. bernardus. Periclitatur castitas in deliciis. humilitas in diuiciis. pietas in negotiis. veritas in multiloquio. caritas in hoc neque seculo. O anima debilis a infirma que tam facilis es ad decipiendum. tam prona ad eadem dum. tam difficile ad surgendum. An

ignoras q̄ sicut difficile est arbo-
rem iuxta viam posita fructus pul-
cherrimos vsq; ad matuitatem see-
uare. Sic difficile ē hominē iuxta
seculū viuentē iusticiā immacula-
tam vsq; in finem cōseruare. Hec
Crisostomus. Item Augustinus
in epistola. Vincula hui mundi
asperitatem veram/iocunditatem
falsam/ certum dolorem/incertaz
voluptatem/durum laborem/ti-
midam quietem/plenam miseriā
nullam beatitudinez/manē spem.
O anima si hec in mente porta-
res mundum et ea que in mundo
sunt contemneres. Et quid est ca-
rissima quod diligis/quid est qd
appetis/quid est quod in mundo
queris. Si prelacionem diligis
quid aliud facis nisi q̄ vitam tuā
confundis? An ignoras q̄ men-
struosa res est gradus summus
et animus infimus/sedes primar
vita yma/lingua magniloqua/et
manus ociosa/sermo multus/et
fructus nullus/vultus grauis/et
actus leuis/ingens auctoritas/et
nutans instabilitas Hec Bernar-
dus. Sed forte diceres prelacio-
nem quidez appeto/sed in ipsa be-
ne vivere et sancte intendo/ laus
do. Sed raro quid laudare valeā
inuenio. Unde semper timeo quod
dicat Gregorius in registro. Ita
sibi regencium et subditoz meri-
ta connectuntur/ut sepe ex culpa
presidentiū fiat deterior vita sub-

sitorum. Et sepe ex merito ples-
biū delinquit vita pastorū. Si
sapientia mundi queris O quan-
to periculo te committis Bernar-
dus. Heu quot a quantos mun-
di maledicta sapientia supplanta-
uit/ a conceptum in eis diuinum
extinxit spiritum/ quem rehemen-
tius dominus accendi voluit An
ignoras q̄ sapientia mundi ter-
rena est animal & dyabolica Im-
mīca salutis suffocatrix salutis et
mater cupiditatis Augustinus.
Qui sine saluatore salutem vult
querere a fine vera sapientia est:
mat se prudentem fieri posse/non
sanus sed eger/ non prudens sed
stultus/ a in egritudine laborat as-
fidue Qui emin crescit in scientia
et non in bona vita elongatur a
deo Sicut dicit algazel. Tu ergo
si sapiens esse desideras discas in
terris quoru; scientia perseverat
tecum in celis Iheronimus. Hic
studias qualiter ad ipsum perue-
rias quem semel vidisse est om-
nia didicisse Hec est illa eternar
itas sine qua omnia sapere des-
pere est/quam solam cognoscere
perfectum scire est Augustinus.
In felix homo qui scit omnia alia
se autem nescit Si autē se et alia
nouit non propter illa beatior/
sed propter se solum beatus Ans-
selm? Sed fortasse diuicias mun-
diales pōpas seculares & delicias
carnales aīa mea diligis/ a ppter

de quatuor

hoc mundum inuite derelinquis
Sed attende q̄ caduca et fragili-
 sunt hec dic vbi reges vbi p̄ni-
 cipes vbi omniū peccatorū delec-
 tores. **T**imeo q̄t mīlia ex ip̄is ex-
 ip̄is extēminati sunt / et ad inse-
 ros descendēt. **Q**uod nūc eis p̄dest
 superbia / quid diuīciā iactantia
Gregorii. **N**eē diuīti obsūt opes
 si eis bene vtatur nec pauperem
 egestas cōmendabilē facit / si inē
 in opīā sordes peccati non caueat
Sed adhuc o anima iuēties qd̄
 obīcēs dicens. **M**undū despicio
 sed amicos et cognatos derelin-
 quere nō valeo. **F**riuola o anima
 est hec obiectio **B**ernard. **F**idelis
 sermo et omni acceptione dign.
Si impiū est contēmnerē patreū
 vel matrem / ppter ch̄ristum p̄iissi-
 mu est. **O** dirū patrē o seuā ma-
 trem / immo nō parentes sed per-
 emptores qui te malūt petire cū
 eis / q̄ regnare sine eis **I**heroni-
 mus. **L**icet sparso crine et scissis
 vestibns vbera quibz te nutrierat
 mater ostendat. **L**icet in lumine
 pater iaceat / per contemptā ma-
 trē / per calcātū patrē perge siccis
 oculis / et ad rep̄illū crucis euola.
Soluz pietatis genus est in hijs
 fuisse crudelēm. **C**risostomus. **A**n-
 ignoras o anima q̄ qui habz ihē-
 sum / habet patrē / matrē / omnē
 amicā / quid sequeris mortuos.
Sequē viuū et dimitte mortuos
 sepeliē mortuos suos. **F**Amma-
 ja ex verbis tuis o hō ppendo et

exercitijs

er multis experimentis cognoscō
 q̄ etiam mūdus in seipso arruit.
Sed adhuc heu in multorū cora-
 dibus floret qui amaritudines
 mundi diligūt fugientē sequūtur
 labentē amplectūtur / dic que est
 tante cecitatis ratio. **H**omo
O anima an ignoras q̄ tam deli-
 cata / tam nobilē es a sponso tuo
 auctore ònium condita / q̄ sine di-
 lectione esse nō potes. **I**heronim.
 in epistola ad eustochiū. **D**iffici-
 le est humana anima nō amare.
Necessē est enim vt mens nostra
 ad quosāqz trahatur affect. **Vñ**
Him **B**ernardū etiā oportet q̄ aut
 in lūmis aut in ëfimis delectemur
Igit̄ h̄m gregorii in moralibz qz
 sūt nōnulli quivitā suā negligūt/
 dū trāfitoria appetūt / et et̄na nō
 intelligunt vel intellecta contem-
 nunt dolorē nō sentiūt / dū vulne-
 rati sunt. **V**nde heu se miseri in bo-
 mī se esse putant / exiliū quasi pa-
 triam diligunt / et in cecitate quasi
 lūmīnis claritate exultant. **E**con-
 tra electorū mentes dum cuncta
 trāfitoria quasi nulla conspiciūt/
 et ad quid sunt condite requirūt
Cumqz eorum affectum nichil
 extra deum sufficiat / in sola contē-
 platione conditoris quiescunt / su-
 permis interesse appetunt / et ad-
 hue in mundo positi extra mun-
 dum surgunt. **I**dem super **E**zechī-
 leem. **D**ulcēdovideatur in rebz hu-
 manis / sed eis qui nullam de ce-
 lectibus dulcēdinem experti sunt.

Soliloquium

Quia dū mens humana minus
etna diligit/tāto dulci? in t̄paliō
req̄escit. Sed si quis iam cor dis
lingua gustaueit/ que sit illa dul
cedo cœlestiū premio? Huic quā
tō dulcius sit quod intus videt
tantomagis in amaritudinē ver
titut omne quod foris sustinet.
Anima **E**dee queso o homo p
erastime michi aliqd de mūdano
a celesti gaudio ediscē q̄ten? vtri
usq; natura pfectius cognitavnū
veri? despiciā a ad altery eque
dū studiosi? me extēndam/quia
puto q̄ sicut bonū non amat mū
cognoscatur ita malū nō deuitat
misi intelligatur. **Homo** **E**O
annima estimo q̄ mundanū gau
diū si tamen potest dici gaudiū a
nō potius flagellū i cognitū/nūq̄
pfecte cognoscitur/ nisi cuī pfecte
despicitur. **Vnde** sicut a perfecte
mundi contētorib? traditur/mun
danū gaudiū; potissime propter
quinq; contēptibile est habendū
Primo q̄ habet vtilitatez in ob
iecto **Quid** em̄ est seculi vita. **Res**
pondit **Augustinus**. Impunita
nequicia/id est luxuriari inebria
ri/comessationib? vacare/vanita
tibus intendere/ et p h̄js in hac
vita nichil mali sustinere. **Putat**
em̄ mali esse in delicijs cuī non cor
riguntur pro suis nequicijs. **Et**
ignorat q̄ sicut dicit **Augustinus**
Nichil infelicis est felicitate pec
cantum/ qua penalis infirmitas
nutritur a mala voluntas robora

sandi Bonauenture

tur. **Secundo** habet impuritatē
in subiecto **A**nima em̄ peccatis
deformata/ est subiectū mūdani
gaudiū/ que letatur cuī malefecerit
a exultat in rebus pessimis **Vnde**
bene dicit beat? **Iheronim⁹** q̄ ri
dere a gaudere in hoc seculo non
est factū hominis sensati sed fre
netici. **N**euerā o anima cor muni
dū non cum hoc seculo in mundo
sed cum deo et in deo letū est et io
cundū **T**ercio habet breuitatē in
seipso quia gaudiū; ypocrite in
star puncti quod nec latū n̄ long
gum nec altū est nec profundū
Augustin⁹ super **Johannē** Leti
cia seculi vanitas cuī magno des
iderio speratur/ vt vanitā non po
test teneri cuī venerit **O** anima q̄
brevis q̄ fragilis a q̄ caduca est
mundana leticia **B**reves em̄ dies
hominis sūt **Q**uarto habet tristi
ciam in termino quia ducent heu
miseri dies suos in bonis et in pū
cto ad infernū descendūt. **E**xtre
ma em̄ talis gaudiū luct? occupat
ūmo o anima si vales discernē ta
le gaudiū; habet semper tristitia
admixta in actu suo quia semper
necessē est q̄ psumat seuā pertur
bata conscientia. **A**n ignoras o
anima q̄ non diutius perdurat
leticia que est in commedendo et
bibendo; q̄ durat tristitia que du
rat in esuriendo et sitiendo. **S**ic est
de omnibus alijs **Q**ui alio habet
miseriam magnā in effectu pro
prio. quia est spiritualis gaudiū

de quatuor

impedimentū. **O** anima agnosce
q̄ miser ē hic mundus et q̄ miserri
mi qui sequuntur ipsū. Semper em
mūdāna gaudia excluderunt ho
mines a beatavita. **H**enius igit̄
o anima mea in mundo delectari.
svis dedeī memoria consolari
Augustinus. Cetera creatura vi
lescat ut creator in corde dulces
eat. **A** anima. Mundū despis
cio iam falsam leticiā/ reā tristis
ciam/falsam dulcedinē/ et reā mū
di amaritudinē agnoscet ob hoc
non imerito secundū tuū consiliū
o homo ipsū contēno. Sed quia
sicut asseri sine dilectione esse nō
valeo. Dic queso quid agā quo
me conuertā/ ut dilectionē conue
nientem inueniā. **H**omo. O
anima si te ipsā perfecte cognosce
res/ ex tui cognitione mundū et
omnia q̄ in eo sunt contēneres.
et discere posses quā cōsolationē
in tua dilectione affectare nō im
merito deberes. O anima si tu na
turā celestē intelliges/ procul dus
bio terrenā cōsolationē abhorre
res. Erubescit igit̄ cōsolati in se
no/ q̄ es de celo. Erubescit in ymis
delectari que nō potes nisi in sum
mo faciari. Natura es puto celestis.
et celestem cōsolationē sicut
estimo naturaliter si carnalis ins
ania permittit appetis et reqr̄is
Bernardus. O q̄ dulce et delecta
bile esset adiunctio diuini amois
cōdimento h̄m naturā viuere/ si in
fania nos p̄mitteret. Qua sanas

executijs

ta statim natuālibz natuā arridet
A anima. Et quid est proprie
t̄m naturā viuē. **H**omo. Sec
undū naturā viuere est in terris
celestē vitam ducere/ ab exteri
oribus ad interiora redire/ ab in
terioribus ad superna ascendere.
et facere omnia secundū nobilissi
mū quod est in homine precellēs
hoc est scdm intellectū. **A** anima.
Potest ne aliquis in terris in hac
lacrimey valle celestē vitā ducēs
Homo. O anima si de meis ver
bis tanq̄ hominis peccatoris du
bitas et miraris audi **A**ugustinū
et apostolū de hoc dicentes Ecce
quid dicit **A**ugustinus. Cum eter
nū aliquid per cognitōnē a amo
rem capim̄ mēte/ iam nō in hoc
mundo sumus. Unde quid dicit
apostolus. Vesta inquit conuersa
cio in celis est. O anima mea/ pu
to igit̄ q̄ verius es vbi amas q̄
vbi aias. Qz quicqd diligis ipfa
dilectionis vi i eius similitudinē
transformati. Si ergo celestia cōte
plaris/ si celestia diligis. qmodo
iam nō in celis cōmoraris que ce
lestibz spiritibz in vita similaris.
A anima. Heu heu iam me infe
licem et miserā miserabiliter iam
multo tēpore executā sentio quan
tanto tempore per cognitionem
in temporalibz et terrenis ober
rati. Mundanis et vilibus me
per amore alligauis de quibus
paucam consolationem multam
vero amaritudinem/ et desolatio-

Soliloquium

nem modicā et valde exilem leticiam sed variā et sepe magnā cor dis tristiciā sumphi. Dic ergo q̄ so o homo que est celestis cōsolatio si quo modo possem ad ipsam ptingere in hac valle lacrimarū et miserie. Quid ē quod in deo meo īnuemio cū tam libenter et tā faci liter omnia propter ipsū contemno. Cū dico intra meipsū cū gau dio deus cordis mei deus pars mea īternū Quid est q̄ in illa brevissima hora in dilecto meo degusto cū omnia dura et amara et aspera gaudenter et hilariter ppter ipsū sustinere totis viribꝫ concupisco et dico. Nichi adhērere deo bonū est. Et quis me separabit a caritate xpī. Homo secundū Bernardū O anima hec consolatio nichil aliud est q̄ grā quedā deuocōnis procedēs de spe venie et gustus boni licet exigū et suauissima quedā delectatio q̄ benignus deus afflictā recreat animā. Qua omnia ad requirendū īuitatur et ad diuinū amorē accendit̄ rehementer. Hugo de sancto victore O anima quid putas est tam dulce et tā suave qd̄ in recordacōe dilecti deuotis animas solet tangē et tā suavit̄ afficer. Ut iam totalē a seip̄is alienati incipient Exhilarat̄ consciā et in obliuione venit omniū dolo rum memoria exultat anima clausit̄ intellect̄ et cor illuminat̄ affectus iocundatur. Jam nesciunt

Sancti Bernardi Bonaventure

vbi se esse conspiciūt et quasi amplexibꝫ amoris aliquid intus tenent et nesciunt quid sit et tamē totis viribus tenere conspiciunt. Luctatur quodāmodo delectabiliter animus ne recedat ab eo q̄ si in eo finē omniū desideriorū inuenirit Bernardus Non nūq̄ quasi clavis oculis ad te īhianti mitis michi in os cor dis quod non licet modo scire quid sit Saporē qđem sentio dulcēdīnē adeo confortantē que si p̄ficaret̄ in me nihil ultra quererē. Nōne hic est iubilus cordis. Gregorius Jubilus dicitur īeffabile mētis gaudium qd̄ non abscondi nō sermonibus aperiri potest. Sed tamen qbusdam motibꝫ aperitur licet nullis proprietatibꝫ exprimatur vnde ps. Beatus populus q̄ scit iubilacōnē. Nō dicit qui loqtur sed q̄ scit quia iubilus quidem sāri potest intellectu sed dicto exprimi nō potest Istū aut̄ gustū pdictū accipio nullo corporis visu/nullo anime sensu/nullo spiritu/intellectu. Adūte me si vis qd̄ sit cū acce perorā renūare wolo/et diuidicā eius saporē et statim transit dulcor eius / deglutto quidem illud. quicqđ est ī spe vite eterne Hec bernardus. Que putas o anima tam dulcis tāq; suavis delectatio certe hec est consolatio diuina. Animā O homo q̄s michi det ut in cor meū peruiiat et malorum meorum obliuiscar ac mūdanā con

solationem despiciam, et meipsa
feliciter alienari incipiam. **H**omo
O anima magnū est quod
desideras. inestimabile donum
est quod exoptas. **V**nde ut esti-
mo humano studio non potest
obtineri. hūano merito vir potest
p̄mereri sed a dō hūilib⁹ p̄cibus
et digne dispositis ex sola diuine
pietatis confidentiavir potest im-
petrari. **O**mne em aurū in cōpara-
tione illius arena est exigua ac
gentū illi comparatū nichilum re-
putabit. **A**nima. **O** homo
dic rogo qualis debet esse dispos-
satio. qua ordinari debet ad impe-
trandū orantis affectio. **H**omo
De hac materia possit dici ab ex-
pertis sed inceptū me cognosco.
etī pauca dicere erubesco. **V**nde
timeo ne dicatur cōtra me quare
tu enarras qđ non degustas. qđ
tamqđ indign⁹ laudas qđ igno-
ras. **A**nima. **O** homo noli ti
mire cū reuerētia a humilitate q̄
audisti et legisti deuote pponere.
Multi em de rebus magnis a ar-
duis alijs proposuerūt. qđ nō de-
ppria sed alioz scientia didicerūt.
Homo. **I**ā cū aliqua audacia
loquar. **N**am si vires impericia
denegat. caritas l̄būnistrat. **V**n
sicut sentio sic refero. Puto saluo
meliori iudicio si vis te ad hanc
œlestem dulcedinē degustandaz
p̄parare debes esse depurata ex-
eritata et eleuata. **I**n p̄h œlestis
dulcedo odoratur. in scđo degus-

tatur et in tertio aliquando usqđ
ad ebrietatē sumitur et potatur.
Primo dico qđ debes esse depura-
ta a peccatis ab affectōib⁹ inor-
dinatis a temporali consolacōne
et a creaturaz inordinata dilecti-
one. quia s̄m **Bernardum**. Errat
ōmīo si quis illā œlestem dulce-
dinē huic cineri diuinū illud bal-
samū huic venenosō gaudio caris-
mata illa dona sanctispirit⁹ hui⁹
seculi illecebris misceri posse arbi-
tratur. Sed postqđ a talibus ani-
ma fuerit purgata lacrimosis ge-
mitibus depuāta doloris fletib⁹.
quia dignū est sicut dicit **Augus-**
tinus qđ mens illa semp in se do-
loris inueniat que derelicto crea-
tore semp in se et in creatura gau-
dia querebat. **P**ulchre igit̄ gres-
gorius in moralib⁹ capitulo q̄na
to super illo verbo ante qđ comme-
do suspirō dicit. **C**ōmedē anime
est supne lucis contemplationi-
bus pasci. Suspirat ergo ante qđ
commedat quia qui se in hoc exi-
lio per desiderioz œlestiū lamēta
non humiliat eterne patrie gau-
dia non degustat. **A** veritatis em
pabulo ieumi sunt qui in hac pe-
grinationis inopia letantur. **S**ecundo
debet mens esse exercita
ta in bonoz perpetratione in
malorum perpessione. **B**eatī em
qui lugent quoniam ipsi consola-
buntur. **Q**uia quos cibus veri-
tatis afficit refectio consolatio
mis pascit **Bernardus**. **O**bone

Soliloquium

O bone ihesu quociens post ins
m̄abiles lacrimas et gemitus sau
ciatā animā meā vñxisti vñctione
misericordie et omnino quā penit
desperantē excepisti / consolatam
autē et devenia p̄sumentē dereli
quisti Ecce q̄modo preciū regnū ho
nestarū in ipsis est. Vnde reuera
q̄uis inicio arta sitvia que ducit
advitā/processu tamē temporis in
estimabilis dilectionis dulcedine
dilatatur. **O** quantū beata consol
atio diuinitus infundit laboran
tibus pro xp̄o. **T**erciū in quo
anima inebriatur hac dulcedine/
est mentis eleuatio / quādo felicit
animi a terrenis abstrahitur / et
mīro qdāmodo supra seipsum / sup
mundū / immo sup oēm creaturā
eleuatur / et iā dicere possit anima
Introduxit me rex in cellā sua
Hec est illa cella vinaria in qua
introducit animavbi bībit devi
no condito inestimabilis deitatis/
et lacte albissimo incontaminabi
lis hūanitatis. **O** anima hoc bi
bunt amicū sed inebrians / et carissi
mi. **O** felix inebrietas / q̄ sequitur
mentis et corporis / tā casta et scā
sobrietas. **H**ic efficit anima more
ebrij gaudēs et letabūda / in adū
sis fortis / et secura in piculis / pru
dens et discreta in prosperis libe
ralis et pia in condonandis iniu
rijs / et tā quieta et somnolenta re
cumbens in āplerionibz diuinis /
cū leua sponsi sponsa capite ami
cabiliter sustetat / et dextera dilecti

Sanci Bonifacii

dilectam familiariter āpleratur.
Anima **O** homo confiteor cū
hūilitate et cū reuerentia / quid ac
cidit aliquādo licet heu per rato?
quia cū per magnā violentiā cir
ca conūfionis mee p̄mordia / ani
mum a terrenis abstrapi / et ad ce
lestia contēplanda cū conatu ele
uauī. **I**ntraim cū tremore / circum
spexi cū rubore / vidi choros ange
lorū / palacia et gaudia patriat
charū. **A**póstoloz asperi taberna
cula / et martirū cōtinua / virginū et
confessoz solacia / elemosinā vide
licet peciū consolationis a singul
micas / decidentes de mensa dñoz
desideravi nec obtinui. **S**ed quod
auditū lamentabile est / mor ab
omnibus ut perigrina incognita
fui. **Q**uid ergo p̄fuit michi labo
riosa mentis eleuacio / quā nulla
secuta fuit consolacio. **I**gitur q̄va
na et insipida sunt omnia trāitoria
iam agnoscō / et ob hoc mundum
despicio / consolationez seculi vilis
pendo / mundana quoq; gaudia
sicut venena mortifera fugio / et cō
temno / vitā etiam p̄teritā quasi
mortuā plango / et mentē meam
misera gemitibus et fletibz abluo
et repurgo / et si aliquādo inter la
crimas et gemitus odorez diuine
suavitatis vel modiū sencio. **A**t
tamen cibum angeloz et vīnum
amicoz infelix et misera ieūna et
fitibunda nō degusto. **B**ernardz
Non accessit adhuc domine de
meus cor meū ad multitudinem

dulcedimis tue / q̄ abscondisti t̄ i
mentibus teſtoris eius odore v̄t
cunq; ſuſtentor qđ eſt michi ſup
odore balsami cunctis ḡuis ſuas
via odoramenta. O dñe deus fi tā
nobilis eſt odoꝝ q̄d dulcis eſt tue
dulcedimis ſapori. Si tante v̄tutis
eſt modica deguſtacioꝝ quātū iο
ſunditatis habet felix inebriatioꝝ.
O quis michi det v̄tuenias in cor
meū et inebrias illud vino tuo et
aplectar te deus meꝝ. Homo
O anima deuota loquar ſalua re
uerentia nimis es auara et v̄tina
nō preſuuptuosa. vires reſtrah p̄
pendite merita cōſiderate v̄tutes
diſciuitate ſet ſi placet tunc ſufficiat
vobis magiſſo dore dīmoꝝ vnguē
toꝝ aū adoleſcentiſ hūilitate currē?
q̄ preſuuptuose ſup merita poſtuſ
lare. Amima. O hō q̄d dutus
a onerosus es mihi alioq; miſere
aſolator q̄d parcus ſi fas eſt dicē
dine pietatis diſpēſatoꝝ. Audac
ter dico/ taere nō valeo. In odoꝝ
nō ſufficit / modicus gulf plene
nō reficit / ſed afficit / ebrietate af
fectus meꝝ appetit et reqt. Scio
qui diſt. Bibite amiciſ iebriamī
cariſſimiſ ſi deſpīmit indignitas pe
tentis / ſpem v̄o erigit pietas pro
mittentis. O hō q̄modo dubitate
valeo q̄n patus ſit daē dona ſua.
q̄ p̄ me dedignat ſt pati mala.
An ignoras q̄ multos de dei pie
tate docuisti / qđ de beato Augꝝ
diidiasti ſic diocente. Erubescat hu
mana pigriciaꝝ plus vult deꝝ dare

q̄d audiat hō poſtulaꝝ. Idē de vera
religione Deꝝ dedit nobis pignoꝝ
ſpūs / in q̄ ſentiam ſeu ſuſtentationem
et deguſtationem ipſū fonte vīte / in q̄
ſobria ebrietate irrigemur / tanq;
lignū qđ plantatū eſt ſecus decatur
ſus aquaꝝ. Crisostom. Nil omni
potentiā dei clariorē reddit. q̄d q̄
omnipotens facit eos q̄ ſperant in
eo / nā deo p̄ ſpem inuiſū animū
nulla fraud / nulla illecebra poterit
reſtantē deicevſ durante ſupare.
Erubescat nūc hūana deſperatio
et maledicta puſillanimitas tre
pidatioꝝ q̄d diuitiē a nimis liberalē
in omnibꝝ q̄d inuocat illū / eſtimat
illis q̄ ſpem pfectā ponūt in illuz
ſua poſſe bñficia denegaꝝ. Nūqđ
nō pater eternus apud quē nulla
eſt tñſinutatio / ex ſola libealitatis
iñenſitate filiū ſuū mihiſ / in q̄ de
dit totū qđ habuit / totum qđ po
tuit / totū qđ ille fuit. Sive ſua
liberalitas ſuam iñfinitā bonitatē
mō dimiuēt / forſan n̄ immeſito
nra iñfirmitas trepidat. Sed qz
ex ſcipio nō ex accēdenti dono bo
nus eſt / ex ſue bonitatis omiuicata
tione non dimiuif / ex alieno bo
nitatis additione nō augetur.
Homo. O aia magna eſt fides
tua / valde fortis eſt in ſpe et confi
dentia. Et q̄uis ſpes q̄ p̄cedit ex
meritis / dñe clemencie cōfidētia
meritoria ſit laudabilis a ſancta.
Oſulo tñ ſane. Ante q̄d ad q̄rendā
ebrietatē ſup te aſcendas ut diſ
cas tuū ſponsū reuerēter timere /

Soliloquium

anteq̄ incipias suū secretū cubis
culū introire / quē nō solū timere
debes cū irascitur. vix etiā cū sua
uissime et delicatissime blanditur

Capituluz terciū q̄uo anima
radiū contemplationis debet cōuer
tere ad inferiora p̄mo ad hūane
mortis necessitatē ieuutabile.

Amīna

O Ic queso o hō breviter q̄
sint illa inferiora ad que
mea cōfideratio est adū
tenda. Aſcendē festimo / ebrietate
dñe consolationis quero / in infe
riob̄ diu morari nō valeo. Ja
dilecta tabernacula tua dñe v̄tutū
inhabitare desidero / in atrijs dñi
totis virib̄ cōcupisco. **Homo**
Hec inferiora sūt o aīa vt te cons
uertas avideas mortis ieuutabile
necessitatē / ingemiscas dñi iudi
cij ifallibile veritatē / cōtremiscas
penaz ifernaliū itollerabile aspe
ritatē / expauescas. Cōfidera igit̄
frequēter volue / reuolue diligē
ter q̄ mors nō p̄t declinari / q̄ ho
ra mortis nō p̄t iuestigari / q̄ t̄ps
a deo p̄ordinatū non p̄t imutari.
Vidor? In rebus hūamis nichil
cerci? morte nichil inerci? q̄ hoā
mortis. Non misereſ inopie / non
reueretur potentiam / non respic
cit morum aut genez excellentiā
nō p̄cāt iuuētuti vel etati / semib̄ ē
in ianuis / iuuemib̄ in insidijs.
Amīna. **A**udio q̄ nostrz viue
uichil aliud est q̄ ad mortē tñſiē

Sancti Bonaventurē

tur tpalia diligūtur q̄ tā inerto
tpe possidētur. **Homo** Sicut
dicit Gregorij. Carnales mētes
o aīa idāc tpalia diligūt quia
vita carnis q̄ fugitiua sit minime
ppendūt. Nā si velocitātē trāitus
eius aspicerent. hanc etiā p̄speti
tatē modice duraturā mīme ama
rent Aug. Vita mea nauiganti
ſilis est ſiue dormiā ſiue vigile ſp
vado festim ad mortē. **O** vita pre
ſens q̄ multos decipis q̄ dum ful
ges nichil es / dūvidēs umbra es
dum exaltaris fum? es / dulcis es
ſtultis / amara ſapientib? Qui te
amāt nō te ognoscūt / q̄ te fugiūt
ipſi te intelligūt. Alijs te p̄mittis
longā vt decipias / alijs breuē vt
in desperationē iducas. Auctor de
ſpū et aīa. Jugi meditatione aīm
noſtrz exerceam? a mīſerias nīas
cōfiderem? Cū dolore vitā iſtam
intrāim? / cū labore viuum? / cū ti
more exituri ſumus. **Bernardus.**
Quotqt in hac regione umbre
mortis in infirmitate corporis / in
conflictu / a loco tēptationis ſi di
ligēter adūtim? tripliā iōmodo
miserabilitē laboram? Faciles em
ſum? ad ſeducendū / debiles ad re
fīſtendū / fragiles ad opandū
Amīna. Ja vide q̄ inutilitē in h
tpe viuiſ inſi ad opandū meritū
q̄ meternū viuat. Ideo nō eſt au
randū q̄ diu eſt viuendū ſi potiſ
q̄ bene in hac vita opandū. Qz
ſi alicui q̄ bene viuat cōdonetur
tū vt diu viuat certū eſt q̄ nullis